

PERSMAP

ONZE STRAAT

KRASSEN

uitzending vrijdag 8 januari

Regisseur: Hyo Kaag
Scenarist: Hyo Kaag
Cast: Naomi Vellissariou, Juul Vrijdag en Madela Wee Wee
Producent: Family Affair Films

Logline:

Bianca leeft een zo onzichtbaar mogelijk bestaan met als enige lichtpuntje de krasloten die haar hart kortstondig vullen met hoop en verlangen. Wanneer ze noodgedwongen bij haar moeder intrekt bereikt Bianca een dieptepunt. Tot haar aandacht wordt getrokken door een nieuwe collega, Anton, die haar met zijn magische kijk op het leven laat ontwakken. Terwijl Anton langzaam zijn grip verliest, ontdekt Bianca juist een levenslust die haar de kracht geeft om eindelijk haar leven te gaan leiden.

Synopsis

Bianca's leven is geroutineerd, sober en vooral onzichtbaar. Noodgedwongen trekt ze bij haar moeder Vera in, met wie ze een moeizame relatie heeft. In ruil voor het dragen van de vaste lasten mag Bianca blijven.

Het statige, moderne museum waar Bianca werkt als beveiliging toont een schril contrast met haar eigen leefomgeving. Hier ontmoet ze een nieuwe collega, Anton, die haar met zijn vlotte babbel en natuurlijke charmes snel uit haar schulp weet te trekken. Bianca's traditie van het kopen van een pakje shag samen met een kraslot wordt al snel een uitje voor hen samen. Anton neemt Bianca mee naar een bowling, waar hij regelmatig een biertje drinkt. Als hij ineens een woede-uitbarsting heeft tijdens een spelletje darten weet Bianca hem te kalmeren. Het doet haar goed dat ze iets kan betekenen voor een ander.

Als Bianca haar moeder 's nachts hoort huilen zoekt ze toenadering maar Vera wil hier niets van weten. Toch wil Bianca iets voor haar moeder doen en besluit speciaal voer voor Vera's geliefde vogels te kopen. Vera reageert echter amper op Bianca's gebaar.

Ondertussen beleeft Bianca steeds meer plezier aan Anton zijn gezelschap. Als Anton wint met zijn kraslot, neemt hij Bianca mee voor een mini vakantie naar Finland, wat een uitje naar de sauna betekent. Gebiologeerd kijkt Bianca toe als Anton een setje pasfoto's weet om te ruilen voor twee biertjes omdat hij blut is. Eenmaal thuis verdwijnt het plezier snel als ze tegen een vergrendelde voordeur aanloopt en de nacht in het trappenhuis doorbrengt.

Wanneer Anton onverwachts Bianca thuis bezoekt ontstaat er acute paniek. Anton weet Vera echter voor zich te winnen door zijn bewondering voor haar vogels uit te spreken. Haar vogels zijn de kinderen die ze nooit heeft gehad, vertelt Vera.

Als Bianca Anton weer op het werk tegenkomt lijkt zijn opgewekte humeur te zijn verdwenen. Later vertelt hij dat hij terug moet naar zijn oude positie in de meldkamer.

In de bowling gooit Anton al zijn pijn en verdriet richting het dartbord. Bianca doet met hem mee. Wanneer ze even later over straat zwalken vertelt Anton Bianca dat hij haar zal missen en kust haar om vervolgens in het donker van de nacht te verdwijnen. Bianca blijft verward achter. Tevergeefs probeert Bianca contact te krijgen met Anton. Haar leven voelt ineens heel erg leeg zonder hem. Tijdens een bedrijfsfeestje voelt Bianca zich eenzamer dan ooit.

Van haar manager hoort Bianca dat Anton zelf uit het leven is gestapt, het duurt even voordat het nieuws doordringt. Eenmaal thuis realiseert ze zich dat ze geen steun zal vinden bij haar moeder en begeeft zich naar de bowling. Als ze Anton zijn pasfoto's ziet hangen stelt ze in een opwelling voor de afwas te doen, in ruil voor een biertje. In de spoelkeuken wast Bianca verwoed glazen en borden, een nieuw gevoel van zelfvertrouwen bekruipt haar. Even staat ze stil om het moment in zich op te nemen. Haar ogen twinkelen.

Biografie Regisseur & Scenarist

Hyo Kaag studeerde in 2014 af als scenarist en regisseur aan de Hogeschool van de Kunsten in Utrecht met haar afstudeer film *Binnen vier muren*. De film won de prijs voor beste film op het Eindhovens Film Festival, de publieksprijs op het Leiden internationaal Short filmfestival en werd geselecteerd voor verschillende nationale en internationale filmfestivals.

Na haar afstuderen maakte zij de korte film *Double Fasse*, onderdeel was van het Follow Gent programma in België en *Kinshasa*, die gemaakt werd met steun van het Nederlands Filmfonds. Met haar speelfilm plan *Violetta* werd zij geselecteerd voor de vrijplaats van het Nederlands Filmfonds in 2015.

Regievisie

Op de basisschool zat een meisje in mijn klas die er altijd onverzorgd uitzag. Haar haren waren net touw, haar kleren waren altijd te ruim en ze rook muf. Ze werd gepest maar de meeste kinderen negeerden haar. Negeren wordt als een vorm van psychologische mishandeling gezien, een stille vorm van extreem geweld. Mensen zoals dit meisje en zoals Bianca, hebben altijd het gevoel gehad niets waard te zijn doordat hun bestaan werd ontkend door anderen. Ze hebben nooit een eerlijke kans gehad om zichzelf tot een volwaardig mens te kunnen ontwikkelen. Studies tonen aan dat deze vorm van mishandeling symptomen als onder andere hoofdpijn, slapeloosheid, verteringsproblemen en zelfs vermindering van het immuunsysteem kunnen veroorzaken.

De invloed van omstandigheden tijdens je jeugd en hoe dit je vormt als mens vind ik fascinerend. Een slecht zelfbeeld, armoede en zelfs geestesziekten zijn in de meeste gevallen terug te herleiden naar deze periode. Je hebt geen invloed op de dingen die om je heen gebeuren. Wel op hoe je hier mee omgaat. Bianca wordt door Anton geforceerd zichzelf te veranderen. Langzaam kruipt ze uit haar slachtofferrol en gaat ze op zoek naar haar eigen geluk. Met het verhaal van Bianca en Anton wilde ik een film maken die een onderbelichte wereld onthult en invoelbaar maakt. Een ingetogen en oprecht verhaal over zelfontwikkeling die de ziel weet te raken.

CRONOS

uitzending vrijdag 15 januari

Regisseur: Michael Middelkoop
Scenarist: Moniek Kramer
Cast: Werner Kolf, Melody Klaver en Romana Vrede
Producent: Family Affair

Logline:

Na de geboorte van zijn zoon, wordt Mus (Werner Kolf) geteisterd door paniekaanvallen. De enige oplossing is tevens zijn grootste angst. Hij moet de confrontatie aangaan met het monster uit zijn jeugd: zijn vader.

Synopsis:

We treffen MUS en zijn vrouw HERA (30) als kersverse ouders. De familie van Mus is op kraamvisite. In de vrolijke kakofonie van het bezoek snijdt de GROOTMOEDER (68) van Mus ineens een pijnlijk onderwerp aan. Ze is er van overtuigd dat de baby op CRONOS lijkt, de vader van Mus en een naam die duidelijk groot ongemak oproept. Het bezoek valt stil en Mus loopt aangedaan weg.

De baby roept iets in Mus op dat misschien al sluimerde, maar dat hem nu bang maakt. Als hij 's avonds aan de wieg van zijn zoon staat, malen er flashbacks door zijn hoofd van een agressieve vader die het huis tiranniseert. Zal Mus dezelfde woede manifesteren als Cronos? Zijn moeder RHEE (49) is bezorgd en begaan, maar als Mus op bezoek komt met vragen over het verleden antwoordt ze niet. Als ze na aandringen verbeten blijft weigeren besluit Mus zelf op zoek te gaan naar foto's en documenten van vroeger. Het spoor leidt hem naar CRONOS (50) die een verleden blijkt te hebben gehad als succesvol vechter en nu een boksschool runt genaamd Olympus Gym.

Gevoed door steeds intensievere flashbacks en angstbeelden, vindt Mus de moed om de boksschool in te stappen. Als zijn vader hem niet lijkt te herkennen, besluit Mus zich onder een valse naam in te schrijven en te gaan trainen bij de gym. Hij weet snel de aandacht van Cronos te trekken. Die begint hem adviezen te geven. Mus gaat steeds meer naar de boksschool om dicht bij zijn vader te blijven. Mus ontwikkelt tot een veelbelovend talent en is nu dichter bij Cronos dan ooit. Na een uit de hand gelopen gevecht met één van de ervaren bokkers in de school, wil hij zijn vader de waarheid vertellen. Het is daar dat Cronos laat doorschemeren dat hij wel degelijk weet wie Mus is, maar dat hij van niks wil weten. Mus moet het zelf uitzoeken. Het is een klap in z'n gezicht.

In zijn verloren staat beseft Mus niet dat hij alle verantwoordelijkheden buiten de boksschool verzaakt. Hij vergeet voor zijn kind te zorgen en laat steekjes vallen met Hera. Ook zet hij in zijn afwezigheid zijn baan op het spel. Wanneer Hera bij haar schoonmoeder Rhee haar hart lucht en haar vertelt dat Mus steeds in de boksschool traint, valt bij Rhee onmiddellijk het kwartje: Mus heeft zijn vader gevonden. Rhee zoekt Cronos op en confronteert hem om Mus met rust te laten. Op dat moment komt Mus binnen die zijn vader en moeder samen ziet. Mus stuurt zijn moeder weg en komt eindelijk tegenover zijn vader in de ring te staan. Mus kijkt naar zijn vader. Een gespierde man, diepe lijnen in het gezicht. Cronos reageert met de enige taal die hij kent en begint zijn zoon fysiek uit te dagen. Hij eist een reactie van zijn zoon. Als dit escaleert haalt Mus eenmalig vol uit naar Cronos die direct gevloerd is. Mus weet zich in te houden voor de genadeklap. Hij kijkt naar zijn vader op de grond, keert hem de rug en vindt eindelijk de rust om terug naar huis te keren. Naar zijn zoon en zijn vrouw.

Biografie Regisseur

Michael Middelkoop groeide op met een Nederlandse moeder en een vader uit Congo, dit zorgde voor een dieet van Motown-soul, Cartoon Network en Eddie Murphy's Coming to America. Na zijn studie Film in Amsterdam begon Michael zijn carrière als tekstschrijver voor commercials. Sindsdien maakte hij zijn overstap naar het schrijven/ regisseren van drama. Michaels eerste korte fictie film Netflix & Chill (2017) werd genomineerd voor beste debuutfilm op het NFF en werd geselecteerd voor diverse internationale filmfestivals. Hij won de 3lab-serie wedstrijd met Bad Influencer en het derde seizoen van zijn populaire webserie Vakkenvullers is sinds vorige maand te zien op NPO. Zijn korte film Snor (2019) ging in Rotterdam tijdens IFFR in première. Deze film speelt zich af in de Rotterdamse arbeiderswijk Crooswijk, waarin de strijd wordt aangegaan tegen de invasie van yuppies.

Biografie Scenarist

Moniek Kramer schreef onder meer de scenario's van speelfilm Lucia de B. (Paula van der Oest - 2014), en televisiefilms Zadelpijn (2007 - Nicole van Kilsdonk), Madame Jeanette (Paula van der Oest - 2004) en Deining (Nicole van Kilsdonk – 2004). Deining won in 2004 een Gouden Kalf voor beste tv-drama.

Regievisie

Cronos gaat over een jonge man die in een crisis raakt nadat hij vader wordt. De druk van nieuwe verantwoordelijkheden smelten samen met trauma's uit het verleden. De kracht van het verhaal zit in de spannende en beklemmende manier waarop Mus in een crisis raakt, wegdrijft van zijn gezin en dieper onder de schaduw van zijn vader valt. Dat is de reis van de film, die moet eindigen met een heftige confrontatie waarin Mus letterlijk vanonder die schaduw uit komt en het 'licht' weer ziet: zijn familie. We maken sprongen in de tijd en beleven de wereld via de gemoedstoestand van Mus, van grauwe kleuren en een pootstructuur waar verleden, heden en hallucinaties door elkaar heen lopen.

De vraag die boven de film hangt is er één over giftige erfelijkheid: draag ik dezelfde demonen in me als de man die mij op aarde heeft gezet? Die vraag wakkert een oerangst aan in ons hoofdpersonage en creëert een waan die hem toenadering tot zijn pasgeboren zoon onmogelijk maakt. Om de vraag te beantwoorden, en daarmee zijn angst te verslaan, gaat hij op zoek naar zijn biologische vader, die op jonge leeftijd uit zijn leven verdwenen is. De uiteindelijke ontmoeting laat zich niet uitspelen in een goed herenigd vader en zoon gesprek maar in een langverwachte zoektocht voor erkenning, in het domein waar hij zijn vader vindt: een schimmige sportschool in de straat. Naarmate hij dichterbij zijn vader komt, raakt hij verder verwijderd van zijn geliefden thuis. Om te beseffen wat hij voor zich heeft liggen, moet hij eerst alles achter zich loslaten.

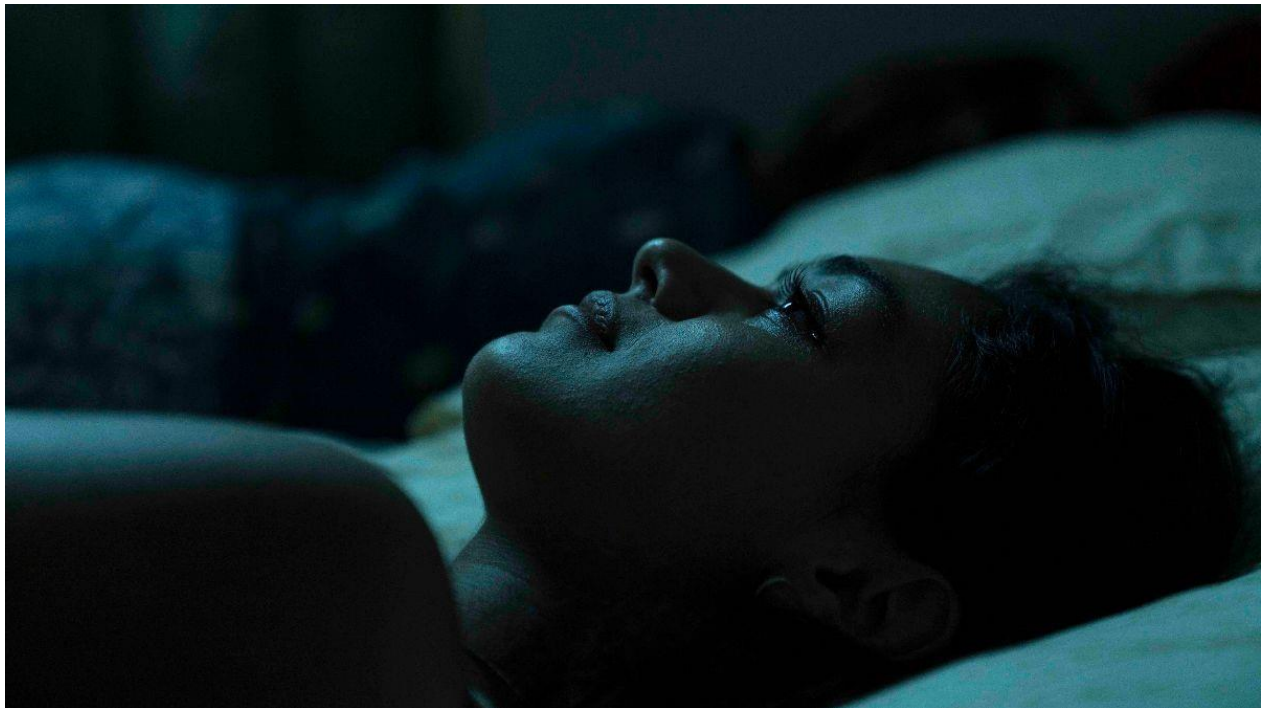
ECHO

uitzending vrijdag 22 januari

Regisseur: Daphne Lücker
Scenarist: Denise Rebergen
Cast: Selin Akkulak, Nino Benya Shachaf en Ali Zijlstra
Producent: Keplerfilm

Logline:

Wanneer Indra haar nieuwe buurjongetje ontmoet, wordt het leven waarover ze zoveel controle leek te hebben aan het wankelen gebracht. Geconfronteerd met een onverwerkte herinnering, vreest ze dat het verleden zich voor haar ogen zal herhalen.

Synopsis

Het leven van de gedreven apotheker-in-opleiding Indra wordt aan het wankelen gebracht wanneer ze haar nieuwe buurjongetje Raaf ontmoet. Terwijl ze geconfronteerd wordt met herinneringen aan haar

jong overleden broer Milan, kan ze niet langer om een toenemend gevoel van controleverlies heen. Indra begint in Raaf hetzelfde zorgelijke gedrag te herkennen dat haar broer destijds vertoonde; toch lijkt niemand anders zich om hem te bekommeren. Overtuigd van haar vermoedens begint Indra aan een missie om Raaf te helpen. Een missie die haar blind maakt voor de gevolgen van haar acties en voor haar eigen roep om hulp.

Biografie regisseur

Daphne Lucker (1994, Groningen) studeerde in 2018 af met de korte dansfilm SISTERS. Met deze film won ze zowel nationaal als internationaal verschillende prijzen. Van 2018 tot eind 2019 studeerde ze aan de Fotoacademie in Amsterdam om haar visuele stijl als beeldmaker verder te ontwikkelen. De verhalen die ze kiest om te vertellen spelen zich vaak af binnen de familiare kring, waar ze op zoek gaat naar een visueel interessante manier om de innerlijke worstelingen van de personages naar buiten te brengen.

Biografie scenarist

Denise Rebergen studeerde in 2018 af van de scenario-opleiding aan de Nederlandse Filmacademie. Haar afstudeerscript Boom werd bekroond met de AVROTROS Scenarioprijs. Tijdens het laatste jaar van haar opleiding schreef Denise ook het scenario voor korte film Vlam (regie Dominique Gimberg), die in première ging op het Nederlands Film Festival en tevens werd geselecteerd voor Palm Springs International Filmfestival in 2019. Ze schreef mee aan de animatieserie Knofje en werkt momenteel mee aan de ontwikkeling van een nieuwe kleuterserie.

Regievisie

Opmijn negentiende verhuisde ik van een dorp in Drenthe naar Amsterdam om daar aan de Filmacademie te studeren. Een fantastisch nieuw en bruisend leven zou ik daar tegemoet gaan. Ik was nog maar net het huis uit toen mijn vader het tijd vond om zelf ook het huis uit te gaan, weg bij mijn moeder. Ik kwam in aanraking met een palet aan emoties dat ik nog niet kende en mij verwarde. In Amsterdam had ik het gevoel dat ik dit alles moest verbergen. Langzaam zakte ik weg in een depressie waarin ik mijn waarheid op de wereld om mij heen projecteerde. Dit werd een donkere plek waarin niets meer zou lukken. Deze ervaringen hebben voor mij een rol gespeeld in de ontwikkeling van Echo en herken ik deels terug bij ons hoofdpersonage Indra. Een jonge vrouw die nog aan het uitzoeken is hoe de wereld en vooral zichzelf werkt. Het is moeilijk om emoties te relativeren. Zeker als die zich ongevraagd aan opdringen en te groot zijn om in je eentje eenplekje te geven.

Door Corona werd het draaiproces van de film stilgelegd en zaten we gedwongen thuis. In deze tijd kreeg mijn moeder een psychose en pleegde zelfmoord in de instelling waar ze gedwongen was opgenomen. Voor de film deed ik research naar deze psychische ziekte maar er oog in oog mee staan was anders. Mijn moeder was overtuigd van haar eigen realiteit. Ze deed er alles aan om ons van haar waarheid te overtuigen. Zo ook is Indra ervan overtuigd dat ze de enige is die Raaf kan redden; de wereld ziet de ernst van de zaak niet in. Door mijn moeder leerde ik Indra en haar manier van handelen nog beter begrijpen. Zo hebben de gebeurtenissen in die al gekke tijd tussen het scenario en de draaiperiode mij zeker beïnvloed en in zekere zin zelfs gesteund in het verdere maakproces van deze film.

NEONTETRA

uitzending vrijdag 29 januari

Regisseur: Emiel Sandtke
Scenarist: Emiel Sandtke
Cast: Walt Klink, Bart Klever en Reiky de Valk.
Producent: Room for Film

Logline:

De 19-jarige Julian is zelf nauwelijks volwassen als hij de zorg voor zijn zieke vader op zich neemt. Ondanks hun bijzonder sterke band, is het de vraag hoelang Julian dit volhoudt.

Synopsis:

Julian (Walt Klink) heeft een bijzonder sterke band met zijn vader, Jacques (Bart Klever). Ondanks het feit dat Jacques een zware vorm van de ziekte van Parkinson heeft, leeft Julian er vrolijk met zijn vrienden op los. Ook is hij is aangenomen op het conservatorium en overweegt hij om op kamers te gaan. Als zijn stiefmoeder totaal uitgeput van de zorg uit beeld verdwijnt, komt het ineens volledig op Julian aan. Om te voorkomen dat zijn vader naar een zorginstelling moet

zet Julian alle zeilen bij. De spanning loopt op en vriendschappen en familiebanden komen onder druk te staan. Hoelang Julian dit volhoudt, is de vraag.

Biografie Regisseur en scenarist:

Emiel Sandtke (1983), behaalde in 2016 zijn master in de audiovisuele kunsten aan het Sint Lukas (LUCA School of Arts) in Brussel. Zijn afstudeerfilm, *Vliegende Ratten*, won de prijs van de jeugdjury op het SIFFCY-jeugdfilmfestival in New Delhi (India) en drong door tot de halve finale van de Student Academy Awards. Daarnaast was de film te zien op een groot aantal nationale en internationale (jeugd) filmfestivals zoals het internationaal filmfestival van Toronto (TIFF Kids), Berlijn (KUKI), India ICFI, Copenhagen (CPH PIX), Cinekid Amsterdam en veel meer.

Met zijn kortfilm, *The Biggest*, won Emiel in het tweede jaar van zijn opleiding *The Pitch* op het Internationaal Kortfilmfestival in Leuven. Daarnaast werd hij genomineerd voor *The Pitch* op het internationale filmfestival van Cannes en was *The Biggest* wereldwijd te zien zijn op verschillende nationale en internationale filmfestivals.

Voordat Emiel zich op de filmregie stortte, volgde hij een opleiding tot individueel uitvoerend theatermaker aan de Amsterdamse Theater Academie. Tijdens deze studie, wordt hij al gecast voor rollen in verschillende films en tv-series. In 2005 breekt hij door met een hoofdrol in de bekroonde VARA-serie *Vuurzee* en 2007 wordt de film *Trage Liefde*, waar hij ook de hoofdrol in speelt, genomineerd voor een Gouden Kalf in de categorie beste tv-drama. Emiel is bij het grote publiek bekend van zijn rol in de dagelijkse soapserie *Goede Tijden Slechte Tijden*. Naast scenarist, regisseur en acteur, was Emiel in 2009 en 2010, programmamaker en presentator bij het jeugdprogramma *Zaplive*.

Regievisie:

Regievisie *Neontetra* (Emiel Sandtke)

Mijn vader heeft de laatste jaren steeds meer last van een zware vorm van de ziekte van Parkinson. Omdat hij 24 uur per dag verzorging nodig heeft, ben ik als zoon en als mantelzorger een vaste dag in de week bij hem. Naast de soms zware en complexe situatie, zijn er gelukkig ook veel mooie en positieve kanten aan de relatie die er tussen mij en mijn vader is ontstaan.

Bij de totstandkoming van dit realistisch drama ben ik, als scenarist en regisseur, in eerste instantie uitgegaan van deze bijzondere band met mijn vader en de gevolgen van zijn ziekte voor mijn eigen leven en persoonlijkheid. Vervolgens heb ik mijn persoonlijke ervaringen en gevoelens omgezet naar een fictief verhaal met een helder en universeel conflict.

Om zo intens en oprecht mogelijk met de ontwikkeling van ons hoofdpersoon Julian mee te leven, is iedere vorm van esthetiek altijd voortgevloeid vanuit de inhoud van het verhaal. Met cameraman Niels van Koevorden (*'Ne me quitte pas'* en *'Kom hier dat ik u kus'*) heb ik gekozen voor een aanpak die de acteurs de vrijheid geeft om direct op elkaar te reageren. Met deze 'documentaire achtige' vorm wil ik

de kijker zelf midden in de situatie plaatsen en het gevoel geven dat het verhaal zich echt in het hier en nu afspeelt.

MAY

uitzending vrijdag 5 februari

Regisseur: Madja Amin

Scenarist: Randy Oost

Cast: Valentijn Dhaenens, Nadia Amin, Gillis Biesheuvel.

Producent: Halal

Logline:

Wanneer een man die afgesloten is van zijn gevoelswereld onverwachts te horen krijgt dat hij vader wordt, opent zich een gevoeligheid in hem die zijn wereld aan het wankelen brengt. Hij komt voor de keuze te staan zich te committeren aan zijn aanstaande vaderschap of het af te wijzen; een keuze die niet alleen verstreckende gevolgen heeft voor de man, maar ook voor de vrouw en hun ongeboren kind...

Synopsis

Biografie regisseur

Biografie scenarist

Regievisie

SMARTLAP

uitzending vrijdag 12 februari

Regisseur: David Eilander

Scenarist: Jan Eilander

Cast: Jack Wouterse, Chris Peters en Nadja Hüpscher

Producent: New Amsterdam Film

Logline:

Arie, een aftakelende kroegbaas en accordeonist, kan de steeds sneller veranderende wereld om hem heen niet meer bijbenen. Hij houdt krampachtig vast aan het verleden en lacht al zijn zorgen weg. Maar wanneer alles wat hij nog heeft op het spel komt te staan moet Arie kiezen; zijn kroeg of zijn zoon. Helaas is het voor allebei te laat.

Synopsis

Biografie regisseur

In 2016 studeerde David af aan de Nederlandse Filmacademie in Amsterdam. Al tijdens de filmacademie was David bezig met buitenschoolse opdrachten in de vorm van videoclipps en commercials. De eerste jaren na het afstuderen ging daar dan ook veel aandacht naartoe, met onder andere een succes in de vorm van een ADCN lamp voor een commercial voor Triodos Bank als resultaat. Na 3 jaar begon toch het maken van fictie wel heel erg te kriebelen en dat resulteerde in een NTR Kort! genaamd Polyp. Over een kermisjongen wiens ouders de attractie waarin hij is groot geworden genoodzaakt zijn om te verkopen. Deze won oa twee prijzen in Portugal bij Planos Short Film Fest. Met deze korte herintrede op het gebied van drama was het geplante zaadje ontkiemd en is hij gelijk doorgeslagen met de ontwikkeling van Smartlap in het kader van Onze Straat. Al tijdens de ontwikkeling van Smartlap zijn er weer nieuwe, nog langere projecten in de pijplijn, dus hopelijk laat een eerste langspeler niet meer lang op zich wachten.

Biografie scenarist

Jan Eilander is (scenario)schrijver, muzikant en film- en tv maker. Hij regisseerde diverse documentaires en televisieprogramma's, waaronder het meermalen onderscheiden *Rock & Roll Junkie*. Hij schrijft scenario's voor film & tv. De films die hij met en/of voor regisseuse Mijke de Jong schreef, zijn nationaal en internationaal onderscheiden. We noemen *In Krakende Welstand* (prijs Beste debuut van de stad Utrecht) *Hartverscheurend* (Juryprijs Locarno), de 23delige kinderserie *Ik Ben Willem* (ism Jolein Laarman; winnaar Gouden Kinderkast). Voor het script van de speelfilm *Het Zusje Van Katia* ontving hij samen met Jolein Laarman een Gouden Kalf. *Layla M* is de laatste en tevens meest gelauwerde film die hij schreef voor Mijke de Jong.

Andere recente films die hij schreef/schrijft zijn *J. Kessels the movie* van Erik de Bruyn, en *Een Echte Vermeer* van regisseur Rudolf van de Berg. Hij is scenarist van *Smartlap*, een tv-film van David Eilander (in productie 2020). En samen met Jolein is hij co-scenarist van *Along The Way* een Telefilm van Mijke de Jong (in productie 2020)

Eilander was van 2008 tot 2011 als intendant en van 2015-2017 als consulent in dienst van het Nederlands Filmfonds. Medio 2019 is hij mede-eigenaar van Dokter Script, een laboratorium voor schrijvers.

Regievisie

Ik ben opgegroeid in de Jordaan. Niet in de achterstandsbuurt die in het verleden veelvuldig is bezongen, maar wel nog de authentieke Amsterdamse volksbuurt, waar de volkscultuur nog aan de orde van de dag was. In mijn leven heb ik de middenstand uit de Jordaan zien verdwijnen en

het Amsterdamse gesnauw heeft plaats gemaakt voor een hese Gooise 'R' als ik over de Noordermarkt loop.

Dit is een tendens die natuurlijk al lang voor mijn geboorte is ingezet en met een groter wordende stad zal je zien dat de elite zich als een olievlek vanuit het centrum richting de randen van de stad zal blijven bewegen. Het zijn tekenen van een welvarender stad voor velen, maar voor mij is het ook een teken van het ontstaan van een monocultuur. Ik vind het jammer dat slagerijen moeten wijken voor de Marqt, bakkers voor design meubels en bruine kroegen voor cocktail barren.

Zo zat ik twee jaar geleden op een vrijdagavond in café Rooie Nelis bij de Rozengracht. Ik en mijn vriend waren de enige twee gasten op de barvrouw en de uitbaters na. De uitbaters Blonde Sien en Zwarte Gerrit zaten met hun 90 jaren jong op de kop van de bar stevig bessenjenever te drinken en kletste af en toe wat met ons mee. Het hele café hing vol met memorabilia van 95 jaar trouwe dienst als buurtcafé. Er was geen stukje bloemetjesbehang meer te zien door alle foto's, krantenknipsels en kledingstukken die aan de muur waren vastgeniet. Boven de bar hing zelfs een groot vergeeld stuk gips waar ooit een arm in had gezeten, volgens Blonde Sien de tap-arm van Ome Jan. Die op koninginnedag zoveel had moeten tappen dat 'ie t aan de zenuwen kreeg'. Ik heb uit angst voor ontkrachting deze kwaal nooit proberen te verifiëren.

Toen ik de kroeg verliet overviel me een gevoel van weemoed. Van de ooit zo bruisende plek uit de verhalen van Sien waar de hele buurt elkaar ontmoette, was het veranderd in een uitgestorven café waar op het eerste oog alleen nog het vaste meubilair de tocht naar huis uitstelde. Ik vond het zonde dat al die historie dreigde te verdwijnen, maar ik kon me niet eens voorstellen hoe het voor Sien moest zijn om je hele leven zo te zien uitfaden. Vanuit het café ging ik naar mijn ouders huis om met ze te eten en daar vertelde ik dit verhaal en dat ik misschien wel een film wilde maken als ode aan deze cultuur, die met al haar muziek, uitbundigheid, humor en botheid toch ook diepgeworteld in mijzelf zat.

De volgende dag belde mijn vader me op dat hij veel had zitten nadenken over wat ik had verteld en hij haalde het levensverhaal van Johnny Meijer aan. Een gevierd Jordanees accordeonist, wiens zoon junkie was geworden. Het leek hem heel leuk om mee te denken, zei hij zonder zich op te dringen. De volgende dag waren we vol enthousiasme samen aan het schrijven. We schreven een verhaal over een vader en een zoon dat zich afspeelde in onze buurt en schreven het vol met muziek waar we samen luidkeels mee zingen in de auto. Dit heeft geresulteerd in de film Smartlap.

Een film over opgroeien, ookal ben je in de herfst van je leven. Over accepteren dat dingen voorbij gaan. Maar vooral over een diepgewortelde liefde tussen vader en zoon.

